

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Raad van State — Ερμηνεία του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3820/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών (ΕΕ L 370, σ. 1) και του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3821/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, σχετικά με τη συσκευή ελέγχου στον τομέα των οδικών μεταφορών (ΕΕ L 370, σ. 8) — Διακοπές στην οδήγηση, περίοδοι ημερήσιας αναπαύσεως και χρόνος εργασίας — Έννοια — Υποχρέωση καταγραφής — Χρόνος που αναλίσκεται για να μεταβεί ο οδηγός στον τόπο στον οποίο αναλαμβάνει το όχημα και ο οποίος βρίσκεται έξω από το κέντρο εκμεταλλεύσεως της επιχειρήσεως — Έννοια — Μεταφορά του οδηγού από τρίτον

Διατακτικό

- 1) Η έννοια του «κέντρου εκμεταλλεύσεως», η οποία περιλαμβάνεται στις σκέψεις 21 επ. της αποφάσεως της 18ης Ιανουαρίου 2001, C-297/99, *Skills Motor Coaches* κ.λπ., ορίζεται ως ο τόπος που αποτελεί τη συγκεκριμένη βάση του οδηγού, ήτοι ως η εγκατάσταση της επιχειρήσεως μεταφοράς από την οποία ο οικείος οδηγός ξεκινά κανονικά την υπηρεσία του και στην οποία επιστρέφει μετά το πέρας αυτής, στο πλαίσιο της συνήθους ασκήσεως των καθηκόντων του και χωρίς να συμμορφώνεται προς ιδιαίτερες οδηγίες του εργοδότη του.
- 2) Το ζήτημα αν ο οικείος οδηγός οδηγεί ο ίδιος προς τον τόπο όπου οφείλει να αναλάβει όχημα στο οποίο έχει τοποθετηθεί συσκευή ελέγχου ή αν κάποιος άλλος οδηγεί το όχημα με το οποίο ο οικείος οδηγός μεταβαίνει στον τόπο αυτόν δεν έχει σημασία όσον αφορά τον χαρακτηρισμό του χρόνου διαδρομής υπό το πρίσμα της κατά το άρθρο 1, σημείο 5, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3820/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών, έννοιας της «αναπαύσεως».

(¹) ΕΕ C 129 της 6.6.2009.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Σεπτεμβρίου 2009 ο Constantin Hârsulescu κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έκτο τμήμα) στις 22 Ιουλίου 2009 στην υπόθεση T-234/09, Hârsulescu κατά Ρουμανίας

(Υπόθεση C-374/09 P)

(2010/C 161/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Constantin Hârsulescu (εκπρόσωπος: C. Stanciu)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ρουμανία

Με διάταξη της 4ης Μαρτίου 2010, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) απέρριψε την αναίρεση.

Αναίρεση που άσκησε την 1η Μαρτίου 2010 η Solvay SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 17 Δεκεμβρίου 2009, στην υπόθεση T-57/01, Solvay κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-109/10 P)

(2010/C 161/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Solvay SA (εκπρόσωποι: P.-A. Foriers, R. Jafferali, F. Louis, A. Vallery, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναірσει την απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2009·
- ως εκ τούτου, να εξετάσει εκ νέου την προσφυγή επί των αναιρεθέντων σημείων και να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2000, στο σύνολό της ή εν μέρει, ανάλογα με την έκταση των σχετικών λόγων αναίρεσεως·
- να ακυρώσει το πρόστιμο των 19 εκατομμυρίων ευρώ ή, άλλως, να μειώσει σημαντικά το πρόστιμο αυτό για την αποκατάσταση της σοβαρής ζημίας που υπέστη η ανααιρεσείουσα λόγω της εξαιρετικής διάρκειας της διαδικασίας·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης καθώς και στα δικαστικά έξοδα της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει εννέα λόγους αναίρεσεως.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, ο οποίος έχει πέντε σκέλη, η ανααιρεσείουσα προσάπτει προσβολή του δικαιώματος του δικάζεσθαι εντός ευλόγου χρόνου, καθόσον η απόφαση 2003/6/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2000 (¹), εκδόθηκε μετά την παρέλευση άνω των δέκα ετών από την έναρξη των διώξεων

ή, τουλάχιστον, μετά την κίνηση της διαδικασίας με κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής στην αναιρεσείουσα. Η Solvay προσάπτει ειδικότερα στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν εκτίμησε συνολικά τον χρόνο ώστε να συμπεριλάβει τόσο το διοικητικό όσο και το δικαστικό στάδιο της διαδικασίας (πρώτο σκέλος), ότι δεν έλαβε υπόψη τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο σκέλος), ότι εξάρτησε την κύρωση της υπερβάσεως του ευλόγου χρόνου από την απόδειξη συγκεκριμένης προσβολής των δικαιωμάτων της άμυνας ενώ οι δύο αρχές είναι αυτοτελείς και ανεξάρτητες (τρίτο σκέλος), ότι αποφάνθηκε ότι δεν υφίστατο εν προκειμένω τέτοια προσβολή (τέταρτο σκέλος) και ότι παραμόρφωσε τα επίμαχα πραγματικά περιστατικά εκτιμώντας ότι η αναιρεσείουσα είχε παραιτηθεί από τη δυνατότητα να ζητήσει, επικουρικόως, μείωση του προστίμου λόγω υπερβάσεως του ευλόγου χρόνου (πέμπτο σκέλος), μολονότι είχε ρητώς ζητήσει την ακύρωση ή, τουλάχιστον, τη μείωση του προστίμου για τον λόγο αυτό.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος έχει τρία σκέλη, η Solvay προβάλλει παραβίαση των άρθρων 14 και 20 του κανονισμού 17/62 του Συμβουλίου⁽²⁾, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε την εκ μέρους της Επιτροπής χρήση, στο πλαίσιο της διαδικασίας που κινήθηκε βάσει του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, εγγράφων κατασχεθέντων κατά τη διενέργεια ελέγχων σχετικών με ενδεχόμενη συμμετοχή σε συμπράξεις και/ή εναρμονισμένες πρακτικές δυνάμει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ (πρώτο σκέλος). Η αναιρεσείουσα προσάπτει, επίσης, στο Γενικό Δικαστήριο ότι δέχθηκε την εκ μέρους της Επιτροπής χρήση εγγράφων που συνέλεξε τυχαία, μολονότι δεν θα μπορούσε τότε, ελλείψει υπονοιών, να προβεί σε έλεγχο για τη συλλογή των εγγράφων αυτών (δεύτερο σκέλος). Τέλος, προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι παραμόρφωσε τα επίμαχα πραγματικά περιστατικά, δεχόμενο την ύπαρξη ουσιώδους ομοιότητας μεταξύ των πραγματικών περιστατικών που σκοπούσε να ερευνήσει η απόφαση περί ελέγχου και εκείνων που αποτέλεσαν τη βάση της καταδίκης της (τρίτο σκέλος).

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος έχει έξι σκέλη, η αναιρεσείουσα προβάλλει προσβολή από το Γενικό Δικαστήριο των δικαιωμάτων της άμυνας, καθόσον υποχρεώθηκε να αποδείξει ότι τα απωλεσθέντα από την Επιτροπή έγγραφα του φακέλου θα μπορούσαν να είναι χρήσιμα για την άμυνά της (πρώτο σκέλος). Συγκεκριμένα, δεν μπορεί να αποκλεισθεί αυτεπαγγέλτως, ελλείψει προσωρινής εξετάσεως του φακέλου, ότι τα επίμαχα έγγραφα θα μπορούσαν να επηρεάσουν την απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή (δεύτερο και τρίτο σκέλος). Τέλος, αμφισβητεί την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου, κατά την οποία δεν αποδείχθηκε ότι τα εξαφανισθέντα έγγραφα θα μπορούσαν να έχουν οποιαδήποτε χρησιμότητα για την άμυνά της σχετικά με την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσεως (τέταρτο σκέλος), την έκπτωση που χορηγήθηκε στον όμιλο Saint-Gobain (πέμπτο σκέλος) και τον γεωγραφικό καθορισμό της σχετικής αγοράς (έκτο σκέλος).

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η Solvay προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας, παραβίαση των σχετικών με το βάρος αποδείξεως κανόνων και του τεκμηρίου αθωότητας, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι τα απωλεσθέντα από τον φάκελο έγγραφα δεν ήταν χρήσιμα για την άμυνά της, μολονότι αρκεί τα έγγραφα αυτά να της παρέχουν τη δυνατότητα τεκμηρίωσης των αρχικώς προβληθέντων λόγων και όχι τη δυνατότητα προβολής νέων λόγων ακυρώσεως (πρώτο σκέλος), και να είναι έστω και περιορισμένως ικανά να επηρεάσουν το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως (δεύτερο σκέλος).

Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει προσβολή του δικαιώματός της ακυρώσεως μετά την ακύρωση από το Γενικό Δικαστήριο της πρώτης αποφάσεως επιβολής προστίμου και πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως από την Επιτροπή. Συγκεκριμένα, η αναιρεσείβιλλομένη απόφαση δεν απαντά στην προσφυγή ακυρώσεως και δεν αναγνωρίζει την υποχρέωση της Επιτροπής να ακούσει την ενδιαφερόμενη επιχείρηση στην περίπτωση που με προγενέστερη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου διαπιστώθηκε διαδικαστική πλημμέλεια που επηρέασε τα προπαρασκευαστικά μέτρα.

Με τον έκτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα εταιρεία προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι παραβίασε το άρθρο 102 ΣΛΕΕ και ότι αθέτησε την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως, αποδεχόμενο έναν άλλο γεωγραφικό καθορισμό της σχετικής αγοράς ως αγοράς κοινοτικών διαστάσεων ή εθνικών αγορών.

Με τον έβδομο λόγο αναιρέσεως, η Solvay επικρίνει, υπό το πρίσμα της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου με την αναιρεσείβιλλομένη απόφαση περί υπάρξεως δεσπόζουσας θέσεως, κατά την οποία η σχετική αγορά είναι κοινοτικών (πρώτο σκέλος) ή εθνικών διαστάσεων (δεύτερο σκέλος). Επιπροσθέτως, προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν έλαβε υπόψη τις εξαιρετικές περιστάσεις που αποδεικνύουν την έλλειψη δεσπόζουσας θέσεως (τρίτο σκέλος).

Με τον όγδοο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει παραβίαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η έκπτωση 1,5 % που χορηγήθηκε στον όμιλο Saint-Gobain συνιστούσε έκπτωση λόγω εμπιστοσύνης, η οποία επηρεάζει τις συνθήκες του ανταγωνισμού.

Με τον ένατο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει έλλειψη αιτιολογίας και παραβίαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε την ύπαρξη πρακτικής εισάγουσας δυσμενείς διακρίσεις, απορρέουσα από το σύστημα εκπτώσεων προς τους εμπορικούς εταίρους, ελλείψει ελέγχου με σκοπό να διαπιστωθεί αν η εν λόγω πρακτική συνεπάγεται ανταγωνιστικά μειονεκτήματα μεταξύ των πελατών του προμηθευτή που κατέχει δεσπόζουσα θέση (πρώτο σκέλος). Τέλος, η Solvay προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν έλαβε υπόψη το χαμηλό ποσοστό που αντιπροσωπεύει το ανθρακικό νάτριο στο συνολικό κόστος παραγωγής των πελατών της (δεύτερο σκέλος).

(¹) Απόφαση 2003/6/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την κίνηση διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 82 [ΕΚ] (υπόθεση COMP/33.133 — C: Ανθρακικό νάτριο — Solvay) (ΕΕ 2003, L 10, σ. 10).

(²) Κανονισμός 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων [81 ΕΚ] και [82 ΕΚ] (ΕΕ 1962, L 3, σ. 204).